

PER QUÈ LA FESTA DELS MÀRTIRS?

per sant AGUSTÍ

Que la pregària dels màrtirs ens ajudi a celebrar la seva gloria! Ells mateixos no tenen cap necessitat de les nostres festes ni de les nostres solemnitats perquè ells assaboreixen, al cel, la joia dels àngels. Si ells prenen part en la nostra festa i en la nostra joia no és pas tant veient-se honorats per nosaltres, sinó veient-se imitats. Honorar-los sense imitar-los seria una veritable mentida. ¿Per què fer festa als màrtirs, en l'Església del Crist, sinó per recordar els membres de Crist reunits, que cal seguir l'exemple dels màrtirs? En efecte, per esvair tota excusa de la nostra humana feblesa, els màrtirs ens han traçat un gran camí; per recorre'l amb seguretat cal que sigui fonamentat sobre la roca. Els màrtirs l'han format amb la seva sang, pel testimoniatge que han donat de Crist.

Si, doncs et costa d'imitar i de seguir el Senyor, imita aquell qui no és més que un servent, com tu, aquella que no és més que una serventa com tu.

Quin exercit de servents de Déu no et precedeix! Ja no queda excusa per a la teva covardia. Tu dius: «Que lluny estic de Pere, de Pau, d'Agnès, d'Àgata, de Llúcia». Ah!, és que estàs lluny de la veritat. Diràs que tu no pots el que poden uns infants?, el que poden unes noies?, el que ha pogut santa Agnès, santa Llúcia? Si encara dubtes, és que tu no vols seguir-les.

Germans, celebrant els sofriments dels màrtirs, tingueu cura de seguir-los. Com ells, fes teva la bona causa, i no t'inquietis per la sofrença; perquè no fas una bona selecció, tindràs per herència la pena tant en aquest món com en l'altre.

Aquí baix tot és en comú als bons i als dolents... Però amb el profeta suplica com els màrtirs: «Senyor, discerniu la meva causa de la dels impius, si vós discerniu la meva causa, vós coronareu la meva paciència!».